



ת"פ 57707/05/20 - מדינת ישראל נגד בילאל עואודי

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

ת"פ 57707-05-20 מדינת ישראל נ' עואודי

לפני
בעניין: המאשימה
נגד
הנאשם
כבוד השופטת, סגנית הנשיא רות שפילברג כהן
מדינת ישראל
בילאל עואודי

גזר דין

כתב אישום, הכרעת דין ורקע

1. הנאשם הורשע, בהכרעת דין מיום 14.12.23, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של **החזקת נשק שלא כדין** (שני מקרים), **על פי סעיף 144(א) רישא וסיפא** לחוק העונשין, תשל"ז 1977. בהתאם למפורט בכתב האישום, ביום 16.5.20 החזיק הנאשם במחסן, הממוקם בסמוך לביתו שבכפר כנא, שבו עבד דרך קבע בתיקון כלי עבודה, בשני אקדחים: אקדח חצי אוטומטי מסוג SMITH & WESSON, עם מחסנית ריקה מתאימה, ובאקדח חצי אוטומטי FN מפורק יחד עם מחסנית ריקה מתאימה.
2. הנאשם כפר במיוחס לו. בלב המחלוקת עמדו טענות הנאשם, כי האקדחים אינם שלו וכי הוא לא החזיק בהם, וכי הוא איננו המחזיק במקום שבו נתפסו האקדחים. בהכרעת דין מיום 14.12.23 הורשע הנאשם. נקבע כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק כי החדר שבו נתפסו האקדחים מצוי בחזקת הנאשם, וכי הנאשם החזיק בתוכו בכלי הנשק במודע.

טיעונים לעונש

3. ביום 21.12.23 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב, ואילו ב"כ הנאשם טען בעל-פה בפניי.

4. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל- 50 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית,

עמוד 1

וביקש להטיל על הנאשם עונש בטווח העליון של המתחם לו טען, לצד מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וקנס גבוה שלא יפחת מ-15,000 ש"ח.

הוגשו תדפיס רישום פלילי של הנאשם (סומן ע/1) וכן הרשעתו האחרונה משנת 2017 (סומן ע/2).

נטען, כי עבירות החזקת נשק ותחמושת הן עבירות חמורות, הטומנות בחובן פוטנציאל סיכון ניכר לציבור ופוגעות בשלום הציבור ובביטחונו. נטען כי עבירות מסוג זה כרוכות בביצוע עבירות פליליות נוספות וכי מדובר במכת מדינה, אותה יש למגר על ידי עונשי מאסר משמעותיים, בבחינת "**אם מחזיקים - למאסר נשלחים**" (הפנה לע"פ 2482-22 **מדינת ישראל נ' אחמד קדורה** (14.4.22)(להלן: "**פרשת קדורה**")).

באשר לנסיבות ביצוע העבירה, נטען כי הנאשם הוא המבצע הבלעדי של העבירה, וכי אמנם לא ניתן ללמוד מכתב האישום את מטרות החזקת הנשקים, אך חזקה כי החזקת נשק בלתי חוקי נעשית לצורכי שימוש עבריינים ולפיתרת סכסוכים בדרך אלימה. נטען כי בעבירות מסוג זה קיים תכנון המתבטא בהשגת הנשק והסתרתו, ואין מדובר בחוסר שיקול דעת רגעי. פוטנציאל הנזק רב ולעיתים בלתי הפיך. הוזכר כי מדובר בשני כלי נשק ובמחסניות תואמות.

נטען כי הנאשם לא הודה בביצוע העבירה, לא נטל אחריות על מעשיו והורשע רק לאחר שמיעת הוכחות. עברו הפלילי של הנאשם איננו נקי. לנאשם 2 הרשעות קודמות; האחת משנת 2017 שם הורשע בעבירת **קשירת קשר לעשות פשע** בגינה נדון בין היתר לחמישה חודשי מאסר בעבודות שרות, והשנייה משנת 2003 (התיישנה) שם הורשע בעבירות נשק נוספות (**ביצוע עסקה אחרת בנשק, יצור, יבוא ויצוא נשק בלי רשות וכן נשיאת/הובלת נשק שלא כדין**) גם בגינה ריצה חמישה חודשי מאסר בעבודות שרות. בשים לב לשתי ההרשעות הקודמות בעבירות נשק, נטען כי יש לתת משקל להרתעת היחיד ולהרתעת הרבים.

ב"כ המאשימה טען כי יש להכביד בקנס ולהטיל על הנאשם קנס שלא יפחת מ-15,000 ₪, זאת בהתחשב בעלויות הכרוכות ברכישת ובהחזקת נשק לא חוקי. לסיכום, בקש ב"כ המאשימה מבית המשפט להכיר בחומרת העבירה בנסיבותיה, ולהטיל על הנאשם עונשי מאסר בפועל וענישה נלווית, כמפורט לעיל.

5. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שרות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, וביקש מבית-המשפט להסתפק בהטלת עונש ברף התחתון של המתחם, לריצוי בעבודות שרות.

ב"כ הנאשם טען הנאשם בעל משפחה, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, כאשר כתב האישום הוגש כבר בשנת 2020, מאז הנאשם היה עצור, תחילה במעצר של ממש ואחר כך בתנאים מגבילים קשים ביותר, עד שהוחזר לביתו רק באוגוסט 2022. במהלך הזמן הממושך שהנאשם היה מורחק מביתו נולדו שלושה ילדים של הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מכבד את הכרעת הדין, וכי גרסתו אינה מהווה היעדר אחריות שעה שההרשעה

הסתמכה בעיקר על החזקת הנשק במקום המשוך לנאשם. ביהמ"ש התבקש להתייחס לאפשרות שהחזקה הייתה רגעית, וזאת בהיעדר קביעה ברורה שרק הנאשם החזיק בכלי הנשק, בעת שהיו במקום עוד אנשים. נטען כי בכך על בית המשפט לראות נסיבה לקולא. עוד נטען, כי במקום העבירה (המחסן) אין כיום פעילות, לא לתיקון, והוא אינו משמש עוד לאחסון או לכל מטרה אחרת - עניין שבו יש, על פי הטענה, נתון המפחית סיכון עתידי.

נטען כי מתחם העונש לו טענה המאשימה (30 - 50 חודשי מאסר) אינו רלוונטי למקרה שבפנינו, אלא למקרים חמורים יותר, של נשיאה והובלת נשק הנידונים בפני בית המשפט המחוזי. נטען כי כתב האישום הוגש לפני שסומנה מגמת החמרה בענישה לעבירות נשק, ולפני שחוק העונשין תוקן בעניין זה. לפיכך, נטען כי אין להחמיר בעונשו של הנאשם החמרה רטרואקטיבית. בהמשך לאמור, נטען כי על בית המשפט לבחור בפרשנות המקלה עם הנאשם, ולדבוק באפשרות לפיה הנאשם "רק" תיקן את הנשקים ובכך סיים את תפקידו (אפשרות שהוזכרה בהכרעת הדין), כלומר החזיק נשק של אחרים באופן ארעי והיה "בורג קטן" במערכת.

נטען כי מאז המקרה הנאשם לא הסתבך בפלילים, ניסה ככל הניתן לקיים אורח חיים נורמטיבי, גם כאשר היה מורחק מאשתו וילדיו, ויציאותיו לעבודה היו מוגבלות מאוד.

נטען כי יש להביא בחשבון את חלוף הזמן, בהתחשב בכך שהייתה זו זכותו של הנאשם לנהל את ההליך, שארך בסופו של דבר שלוש שנים וחצי.

לאור כל האמור, ביקש הסניגור להסתפק בענישה ברף התחתון של מתחם העונש, כמפורט לעיל.

6. דברי הנאשם

הנאשם אמר כי הוא מאמין בבית המשפט.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. נשק חם המוחזק בניגוד לחוק הנו בהווה בבחינת מכת מדינה. ירי ברחובותיהם של ערים ושל כפרים, על בתי מגורים ועל כלי רכב, פציעה ואף גדיעת חיים בנשק חם, שימוש בנשק בלתי חוקי לעבירות רכוש, סחיטה ואלימות - כל אלה הפכו במקומותינו למציאות חיים עגומה וקשה.

הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים כתוצאה מעבירות של החזקת נשק שלא כדין הנם שלום הציבור ובטחונו. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק, תוך הדגשת הסיכון הממשי לציבור הנובע מעבירות אלה. החזקת נשק על ידי אזרחים יוצרת מטבעה פוטנציאל להסלמה עבריינית או לפעילות עוינת. חומרת עבירות הנשק מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הטלת עונשי מאסר ממושכים בפועל, כשנסיבות אישיות נדחות בפני האינטרס הציבורי.

המדינה עותרת להחמרה משמעותית של הענישה בעבירות נשק מהשנים האחרונות, ואולם גם בעבר הרחוק, לדוגמה בע"פ 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל** (30.12.09) נקבע כי דרך המלך בעבירות נשק צריכה להיות ככלל מאסר מאחורי סורג ובריח.

לאחרונה, בהתאמה להתגברות עבריינות הנשק, פסיקת בית המשפט העליון מהשנים האחרונות הובילה במוצהר קו של החמרת ענישה בעבירות נשק, תוך התערבות בגזרי דין של ערכאות נמוכות יותר, אף בניגוד לכלל הנוהג לפיו ערכאת הערעור ממעטת להחמיר בענישה.

ראו לעניין זה את דברי בית המשפט העליון ב**פרשת קדורה**, משנת 2022, שהוזכרה לעיל:

"בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט זה על החומרה הרבה הטמונה בעבירות נשק, עבירות שהפכו ל"מכת מדינה" ומגלמות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחונו. בהתאם, ניכרת במהלך השנים מגמה של החמרה בענישה לצורך מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעה (ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.12.2009); 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.12.2011); ע"פ 5681/14 מדינת ישראל נ' טאטור, פסקה ט' [פורסם בנבו] (13.6.2016); ע"פ 3169/21 מדינת ישראל נ' אגבאריה, פסקה 6 [פורסם בנבו] (21.6.2021); ע"פ 2033/21 זועבי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 [פורסם בנבו] (30.8.2021)... ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח [פורסם בנבו] (5.11.2019)"

ובהמשך:

"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו (ע"פ 7473/20 מדינת ישראל נ' מחאמיד, פסקה 24 [פורסם בנבו] (29.6.2021)). לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות (ע"פ 9702/16 אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל, פסקה 3 לפסק דינו של השופט מינץ [פורסם בנבו] (13.9.2017); ע"פ 2398/14 אלהזייל נ' מדינת ישראל, פסקה 4 לפסק דיני [פורסם בנבו] (8.7.2014)) כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי (ע"פ 8846/15 דראז נ' מדינת ישראל, פסקה 6 [פורסם בנבו] (13.3.2016); ע"פ 5330/20 ענבתאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנבו]

22.11.2020)). ענייננו ב"מכת מדינה" שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים (ע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל, פסקה 25 [פורסם בנוב] (15.12.2021)). ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת "אם מחזיקים - למאסר נשלחים".

המלחמה בתופעת החזקת הנשק הלא חוקי מתנהלת בין היתר בבתי המשפט המחויבים להבהיר בקול ברור כי מי שמתעסק בנשק חם דינו מאסר בפועל בבית הסוהר. מסר זה הכרחי להרתעת הרבים.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

8. על פי כתב האישום והכרעת הדין, הנאשם החזיק במחסן הסמוך לביתו ומשמש אותו לעבודה - שני אקדחים חצי אוטומטיים ומחסנית. ההגנה מבקשת לקבוע כי מדובר במעשה נטול חומרה מיוחדת, משלא הוכח כי הנשק הוחזק על ידי הנאשם דרך קבע או שייר לו, ואולם דעתי אחרת. הנסיבות כאן מצביעות על אדם צעיר, בעל משפחה, המתעסק בנשק, והמחזיק נשק חם במחסן במתחם מגורי משפחתו.

התייחסתי בהכרעת הדין לאפשרות כי אחרים, שחלקם היו חשודים, ושנעצרו יחד עם הנאשם, אך בסופו של דבר לא הואשמו, היו שותפים עם הנאשם בעבירות הנשק. לא ראיתי בעניין זה נתון שהקים ספק סביר באשמתו של הנאשם. ככל שהדבר נוגע לעונשו של הנאשם, נכון הדבר, כפי שטוען ב"כ הנאשם, כי אין לשלול שאחר או אחרים החזיקו אף הם בכלי הנשק. יתכן שמבחינה קניינית, הנאשם אינו בעליו של אחד האקדחים או של שניהם. קיימת גם אפשרות שהמחסן הקטן שימש כמעין סדנא שבה הנאשם התעסק בנשק לא חוקי והעניק שירותי תיקון ותחזוקה לנשקים. ואולם, אפשרויות ערטילאיות אלה, אשר לא נטענו על ידי הנאשם שהכחיש כליל כל קשר לנשק, אינן מפחיתות משמעותית מחומרת המעשים. התמונה ברורה והיא חמורה, ובה חבורה, מתעסקת יחד בכלי נשק, במחסנו של הנאשם. עיסוק פלילי חמור בחבורה, הוא נתון מחמיר, ובוודאי שאיננו מקל. במכשיר הטלפון של הנאשם נמצאו צילומים רבים מאד של כלי נשק, נתון שחזק את הקביעה כי מדובר בהחזקה מודעת ולא אגבית בנשק קטלני לא חוקי. אין בידי לקבל הנחה כי מדובר בהחזקה רגעית של נשק, ואין בעניין זה כל נסיבה מקילה.

9. למעשי הנאשם מימד של פגיעה בערכים מוגנים של שלום הציבור וביטחון, שכן לכל החזקת נשק בידי בלתי מורשה, פוטנציאל נזק ממשי לפגיעה בשלמות גופו ובחיייו של אדם.

בעפ"ג (נצרת) 21260-10-19 מדינת ישראל נ' מוסא מזאריב (24.11.19) (להלן: "עניין מזאריב") קבע בית-המשפט המחוזי, בהתייחס למדרג החומרה בעבירות נשק ולשיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם:

"נסיבות החזקת הנשק יכולות להשתנות וללמד על מידת החומרה והסיכון הפוטנציאלי לפגיעה באחרים. כפועל יוצא מכך, יש להן השלכה על המתחם

שיקבע. בהקשר זה, לא דומה למשל החזקת אקדח להחזקתו של תת מקלע. הנחיית פרקליט המדינה אליה הפנתה המערערת מדברת על קריטריונים רלוונטיים להבחנה בנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה, כמו מאפייני הנשק, ריבוי כלי נשק, היות הנשק טעון, המיקום הספציפי בו הוחזק, הרקע להחזקתו ומטרתו. אלה הם רק חלק מן הנסיבות שניתן וצריך לשקול בקביעת המתחם בהתייחס לנסיבות הכרוכות בביצוע העבירה...

אנו ערים לכך שבפסיקה ניתן למצוא מנעד רחב של מתחמי ענישה בעבירות נשק ובעבירות של החזקת נשק, בכלל זה. יחד עם זאת, אנו סבורים כי נכון היה לנקוט בקו המתחייב בשעה זו, של העלאת רף הענישה, כפי שעתרה המערערת. החמרה זו צריכה לבוא לידי ביטוי בהחמרת מתחמי הענישה, תוך מתן דגש לשיקולים הנוגעים לערכים החברתיים הנפגעים ומידת הפגיעה בהם, כמו גם בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת. כמו כן, לצורך במיגור תופעת האלימות הגואה, שמאפייניה שימוש בנשק חם, יש ליתן משקל לשיקולי הרתעה בקביעת העונש בתוך המתחם".

ישנה משמעות טבועה וברורה מאליה להחזקתו של כלי ממת, ומשמעות טבועה זו הנה כי אותו נשק נועד לפגיעה באחר, בדרך של ירי או למצער לשם איום.

10. מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק גולמה **להנחיית פרקליט המדינה מס' 9.16 - מדיניות ענישה בעבירות נשק ומטעני חבלה** (להלן: "**ההנחיה**") שהוזכרה בדברי בית המשפט לעיל, ובה פורטו מתחמי ענישה בעבירות הנשק, אשר נגזרו מפסיקת בית-המשפט העליון. ההנחיה קובעת כי שיקול שיש להביאו בחשבון הוא סוג כלי הנשק בהתאם למדרג החומרה (כך שהחזקת אקדח תהיה חמורה יותר מהחזקת בקבוק תבערה אך חמורה פחות מהחזקת תת מקלע). עוד צוין בהנחיה, כי המיקום שבו הוחזק הנשק הנו בעל חשיבות, ובפרט אם מדובר במקום המאפשר עשיית שימוש בו על ידי המחזיק או על ידי אדם אחר. על פי ההנחיה המעודכנת (13.12.22), "מתחם המוצא" לתקופות המאסר בגין עבירת החזקה של החזקת אקדח, הועמד על 18 - 36 חודשי מאסר בפועל. נוסף על רכיב המאסר בפועל, וחילוט הנשק, ככלל הומלץ על רכיב של קנס בשים לב לשווי הנשק ובלבד שלא יפחת מ-10,000 ₪. גם המחוקק התערב בענישה בעבירות נשק באמצעות **תיקון מס' 140** לחוק העונשין מיום 8.12.21 (הוראת שעה עד ליום 8.12.24) הקובע עונשי מינימום של רבע מהעונש המרבי הקבוע בחוק לאותה עבירה (להלן: "**תיקון עונש מינימום**"). עוד אזכיר את **תיקון מס' 145** מיום 30.3.23, שבו הוחמר עונש המקסימום לעבירות סחר בנשק ולעבירת החזקת אביזר או תחמושת, אך לא לגבי העבירה שכאן, החזקת נשק, שהעונש המקסימלי לצדה נותר ללא שינוי (שבע שנות מאסר).

11. מדובר בשני אקדחים, הניתנים בנקל לשמש לאירוע פלילי, אשר הוחזקו בגלוי כמעט, על ידי הנאשם ובנוכחותם של רבים אחרים. עם האקדחים נתפסו מחסניות תואמות. הנאשם לא הורשע אמנם בהחזקת תחמושת, אך אין בכך נסיבה מקילה, שכן ברכב משפחתי שחנה במתחם נתפסה תחמושת לא מעטה. הנסיבות הן חמורות והן מאפיינות ביוזמה, בתכנון ובתעוזה.

מדיניות הענישה הנוהגת

12. מגמת הענישה של בתי המשפט בעבירות של החזקת נשק כוללת לרוב מאסרים בפועל לתקופות שונות, ולעיתים גם מאסרים ממושכים בפועל, אף בצירוף רכיב עונשי כספי, תוך התחשבות בנסיבות ביצוע העבירות, ובהן סוג הנשק, נסיבות החזקתו ומשכה, ובכפוף לנסיבות האישיות של העבריין. כפי שציין בית המשפט המחוזי בנצרת בעניין מזאריב שלעיל, בעבר, גם לפני שנים לא רבות, ניתנו עונשים במנעד רחב למדי לעבירות נשק, ואולם גם בעבר, ההימנעות ממאסר בבית הסוהר הייתה נדירה, ונעשתה לרוב רק במסגרת הסדרי טיעון בענישה מוסכמת, או בנסיבות מיוחדות. מדיניות החמרה בענישה, המוכתבת על ידי בית המשפט העליון, ועל ידי בית המשפט המחוזי, שוללת בהווה כמעט לחלוטין ענישה שלא על דרך של כליאה. הנאשם החזיק באקדחים **בחודש מאי 2020**, וניתן להצביע על ענישה משמעותית שנגזרה על מחזיקי נשק שביצעו את העבירות עוד לפני מועד זה, ועוד לפני תיקון עונש המינימום.

13. ב"כ המאשימה הפנתה, בין היתר, לפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ (שלום נצרת) 9384-04-20 **מדינת ישראל נ' מוחמד טבאש** (8.6.21) - הנאשם הורשע על ידי מותב זה, על-פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בגין עבירות של החזקת נשק שלא כדין והחזקת תחמושת שלא כדין, לאחר שבמהלך חיפוש חוקי, נמצא הנאשם מחזיק מתחת למזרון מיטתו, בחדר השינה שבבית, באקדח מסוג FN טעון במחסנית תואמת, ובה 13 כדורים מסוג 9 מ"מ, וכן נמצא הנאשם מחזיק מתחת לכרית מיטתו במחסנית נוספת התואמת לאקדח ובמספר כדורים מסוג 9 מ"מ הנתונים בשקית. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שנת מאסר לבין 30 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הנעדר עבר פלילי, בהתחשב בנסיבותיו האישיות ובתקופת מעצרו, **נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 4,000 ₪.**

ב. ת"פ (מחוזי נצרת) 55618-10-21 **מדינת ישראל נ' תאיר לחלוח** (21.11.22) - הנאשם הודה והורשע בשתי עבירות של החזקת נשק (אקדח מסוג גלוק טעון במחסנית עם כדורים בביתו ואקדח מסוג ברטה טעון במחסנית עם כדורים ברכבו). נקבע כי מתחם העונש ההולם לשתי העבירות יחד נע בין 24 ועד 44 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם **נגזרו 28 חודשי מאסר בפועל לצד 10 חודשי מאסר מותנה וקנס בגובה 10,000 ₪.** הנאשם בתיק זה, בדומה לעניינינו, ביצע את העבירה טרם תיקון עונש מינימום אך דינו נגזר לאחרונה (לאחריו).

ג. ע"פ 4722-20 **וורד בזייג נ' מדינת ישראל** (9.8.20) - המערער הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בעבירות החזקת נשק דמוי M16 ומחסנית ריקה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם, צעיר בן 21 ללא עבר פלילי שהביע חרטה והומלץ על שיקומו, **הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל, קנס בגובה 3,000 ₪ ומאסרים על תנאי.** בהמלצת בית המשפט העליון ערעורו נמחק. גזר הדין ופסה"ד בערעור - ניתנו לפני תיקון עונש מינימום בחוק.

ד. ת"פ (מחוזי נצרת) 1853-04-20 **מדינת ישראל נ' עאסי פודה** (9.12.20) - הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירת החזקת נשק לאחר שנמצאו ברכבו רובה מסוג גוסטב, מחסנית ורימון הולם. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ועד 42 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם **נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי וקנס בגובה 3,000 ₪**. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון נמחק לאחר שחזר בו (ע"פ 580/21 פודה נ' מדינת ישראל (2.9.21)). גזר הדין ופסה"ד בערעור - ניתנו לפני תיקון עונש מינימום בחוק.

ה. **פרשת קדורה** (שהוזכרה לעיל) - בית המשפט העליון החמיר בעונשו של נאשם שהודה והורשע בהחזקת נשק, והעמיד אותו על **18 חודשי מאסר בפועל** תחת עוטנש של 10 חודשי מאסר שגזר בית המשפט המחוזי, תוך מתן דגש על כך שמדובר ב"מכת מדינה". בפרשה זו דובר בנאשם צעיר ללא עבר פלילי, שהחזיק אקדח, מחסנית עם כדורים ורימון הולם. בדומה לעניינינו, העבירה בוצעה טרם תיקון עונש מינימום בחוק ואילו גזרי הדין והעונשים ניתנו אחריה. בית המשפט העליון התייחס לנושא זה כאשר קבע בערעור:

"לא למותר להזכיר כי המחוקק מצא לעגן בהוראת שעה עונשי מינימום לעבירות נשק, כך שהעונש שיושת על מבצעהן יתחיל מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה, אלא אם החליט בית המשפט מטעמים מיוחדים להקל בעונש (סעיף 144(ז) לחוק העונשין, וראו חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 472; ע"פ 4456/21 מדינת ישראל נ' אבו עבסה, פסקה 15 [פורסם בנבו] (23.1.2022)). אכן, התיקון לחוק לא חל בעניינינו, מאחר שהמעשים בהם הורשע המשיב נעשו עוד קודם לתיקון, אך יש בו כדי לשקף את רצון המחוקק להחמיר בענישה בעבירות נשק".

ו. ת"פ (שלום ראשון לציון) 13332-07-20 **מדינת ישראל נ' אברהם טרפון** (6.1.21) - הנאשם הודה והורשע בכתב אישום לפיו החזיק בביתו אקדח טעון במחסנית ובה תשעה כדורים, אשר הוסתרו בחדר השרות בבית מאחורי מכונת הכביסה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ועד ל-30 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה של 4 חודשים בחפיפה חלקית, כך שבסך הכול **הושתו על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית**. גם גזר דין זה ניתן לפני תיקון עונש מינימום בחוק.

ז. ת"פ (שלום באר שבע) 19417-11-16 **מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן** (15.1.20) - הנאשם, שהורשע בעבירות של החזקת נשק ותחמושת שלא כדין לאחר שמיעת ראיות, נדון ל-15 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס בגובה 10,000 ש"ח. בית המשפט ציין כי יש לקבוע מתחם ענישה, בכל הנוגע לאחזקת נשק חם קצר, מסוג אקדח - חצי אוטומטי, שהוא מוחזק בליווי תחמושת מתאימה, במחסנית, מוכן לשימוש, בתוך כלי רכב - כך שינוע בין 15 עד 30 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, אשר התקבל

בחלקו, כך שתקופת המאסר שנקבעה למערער הופחתה בשלושה חודשים, **והועמדה על 12 חודשים בניכוי ימי מעצרו**. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם (עפ"ג (מחוזי ב"ש) 56305-02-20 **אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל** (18.8.20)). בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון - נדחתה (רע"פ 6265-20 **אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל** (15.9.20)) תוך שנקבע: "**עבירה של החזקת נשק, בה הורשע המבקש, הינה עבירה חמורה המצדיקה ענישה במאסר מאחורי סורג ובריח ולא בדרך של עבודות שרות, כאמירה ערכית, וביתר שאת לאור הקלות הבלתי נסבלת של השגת נשק והחזקתו, על כל הכרוך בשימוש בו**".

ח. ע"פ 9373-10-10 **חמד ותד נ' מדינת ישראל** (14.9.11) - המערער נמצא מחזיק בביתו, מתחת למזרן המיטה, אקדח ומחסנית בה היו 9 כדורים. 63 כדורים נוספים נמצאו מוטמנים בחצר. המערער הודה בכל אלה, ובעקבות כך הורשע בעבירה של החזקת נשק ונשיאתו. על כך דן אותו בית המשפט המחוזי בחיפה ל-50 חודשי מאסר ו-12 חודשים מאסר על-תנאי. בית המשפט העליון קיבל את הערעור בחלקו והעמיד את עונשו של המערער על **30 חודשי מאסר בפועל**. יצוין כי גזר הדין והערעור ניתנו לפני תיקון עונש מינימום בחוק.

ט. ת"פ (מחוזי באר שבע) 14087-03-13 **מדינת ישראל נ' נאסר אלטורי** (5.11.13) - הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירות של החזקת נשק, החזקת תחמושת והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לאחר שנתפסו ברכב כשבחזקתם אקדח חצי אוטומטי, מחסנית וכדורים, ואף ניסו להשליכם בעת שהתקרבה אליהם משטרה. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שנה ל-3 שנות מאסר בפועל, והטיל על הנאשמים **18 חודשי מאסר בפועל**. בערעור שהגיש אחד הנאשמים לבית המשפט העליון, קוצר עונשו ל-**12 חודשי מאסר בפועל**, וזאת בשל תקלה של חפיפת עונשים של שותפו לעבירה.

י. עפ"ג (מחוזי נצרת) 33982-05-22 **מדינת ישראל נ' מג'ד דחלה** (14.7.22) - המשיב הודה והורשע בבית משפט השלום בעבירת החזקת נשק לאחר שנמצא בביתו אקדח ותחמושת כדורים תואמים. נגזרו על המשיב 12 חודשי מאסר בפועל, הפעלת מאסר על תנאי בן 4 חודשים, חלקו בחופף, כך שבסך הכול ירצה המשיב 15 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי נתן תוקף להסכמות אליהן הגיעו הצדדים במהלך הדיון בערעור, והעמיד את **עונשו של המשיב על 19 חודשי מאסר בפועל**. יצוין כי בדומה לעניינינו, העבירה בוצעה טרם תיקון עונש מינימום בחוק ואילו גזרי הדין והעונשים ניתנו אחריה.

14. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי-הדין הבאים:

א. ת"פ (שלום חיפה) 56290-08-20 **מדינת ישראל נ' סאלח שנאן** (12.9.21) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירת החזקת נשק, לאחר שבמחסן שברשותו

נמצא תת מקלע מאולתר מסוג "קרלו". מתחם העונש ההולם הועמד על 8 חודשים ועד 24 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם בהתחשב בנסיבותיו **נגזרו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות וקנס בגובה 30,000 ₪ ועונשים נוספים.**

ב. ע"פ 5604-11-11 **נידאל נאסר נ' מדינת ישראל** (5.10.11) - ערעור על גזר דינו של ביהמ"ש המחוזי, אשר הרשיע את המערער על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות בנשק (החזקת נשק ותחמושת), וגזר עליו **12 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי וקנס כספי**. בערעור טוען המערער כי נגרם לו עיוות דין של ממש בגין מחדלי חקירה וייצוג בלתי הולם, וכי העונש שהושת עליו סוטה ממדיניות הענישה המקובלת. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ג. עפ"ג (מחוזי חיפה) 28287-02-21 **מדינת ישראל נ' עבדאללה אבו הלאל** (22.4.21) - בית המשפט המחוזי קיבל את ערער המדינה והחמיר בעונש שהשית בית משפט השלום על המשיבים שהורשעו על פי הודאתם בעבירה של החזקת נשק מסוג "קרלו", תת מקלע מאולתר ותחמושת, שלא כדין. בתוך כך, הטיל בית משפט המחוזי על כל אחד משני המשיבים **עונש של 10 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו של השניים, תחת 9 חודשי מאסר בעבודות שרות שהוטלו בבית משפט השלום. יצוין כי ביום 26.5.21 נדחתה בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון שהגיש המשיב על גזר דינו.

ד. ת"פ (מחוזי חיפה) 4475-11-18 **מדינת ישראל נ' גריב אבו שייך** (16.4.19) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעונש בעבירות בנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק ובעבירה של ריאות באזור מגורים בנסיבות מחמירות לפי סעיף 340 לחוק. נקבע מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 12 לבין 36 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם בנסיבותיו **נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל.**

ה. ת"פ (מחוזי ירושלים) 60648-07-18 **מדינת ישראל נ' מחמוד מונה** (29.1.19) - הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון פתוח, בביצוע עבירה של קשירת קשר לפשע ובביצוע עבירה של נשיאה והובלת נשק. על הנאשם **נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.**

ו. ת"פ (רמלה) 37091-02-18 **מדינת ישראל נ' חביב סילמי** (28.7.20) - הנאשם הורשע בהחזקת 3 אקדחים ותחמושת תואמת בביתו ונגזרו עליו 11 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. על גזר הדין הוגש ערעור מטעם המאשימה, אשר התקבל בחלקו ועונשו של הנאשם הועמד על **16 חודשי מאסר** (עפ"ג (מחוזי מרכז) 24956-04-19 **מדינת ישראל נ' סילמי** (2.7.19)).

ז. ת"פ (מחוזי חיפה) 15123-10-17 **מדינת ישראל נ' מוחמד עלי** (18.7.18) - הנאשם הורשע בכתב אישום מתוקן על פי הודאתו בעבירות של נשיאה והובלת נשק והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, לאחר שרכב על אופנוע כשהוא נושא אקדח מוחבא על גופו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ועד 32 חודשי מאסר בפועל, ולאור שיקולי שיקום נגזרו על הנאשם **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות, ₪ 25,000 קנס ועונשים נוספים.**

ח. עפ"ג (מחוזי חיפה) 40594-07-21 **מדינת ישראל נ' מוחמד קעדאן** (2.11.21) - ערעור המדינה על גזר דינו של בית משפט השלום לפיו המשיב הצעיר נדון בין השאר ל-8 חודשי מאסר בפועל לנשיאה בדרך של עבודות שרות בגין החזקת נשק שלא כדין, לאחר שנתפס מחזיק בארון ביתו בנשק תת מקלע מאולתר בהיותו בן 19.5 שנים. הערעור התקבל ועל המשיב הושתו **6 חודשי מאסר בפועל** חלף 8 חודשי מאסר בעבודות שרות.

ט. עפ"ג (מחוזי חיפה) 31783-12-21 **מדינת ישראל נ' אננו מברטה** (27.1.22) - המשיב הורשע בבית משפט השלום על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות החזקת נשק ותחמושת ובהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לאחר שאלה נתפסו בביתו, והושתו עליו 9 חודשי מאסר בעבודות שרות בניכוי ימי מעצרו (כחודשיים ימים). הערעור התקבל בחלקו, באופן שבו **המשיב ירצה 9 חודשי מאסר בעבודות שרות במלואם** (ללא ניכוי). יצוין כי העבירה בוצעה טרם תיקון עונש מינימום בחוק, ואולם גזר הדין בערעור ניתן לאחריו, ובית המשפט אף התייחס לעניין זה, וקבע כי ההחמרה בענישה בעבירות הנשק נדרשת בשעה זו. אף על פי כן, נקבע כי מדובר כאן במקרה חריג והענישה בהתאם לשיקולי שיקום.

י. עפ"ג (מחוזי חיפה) 23517-02-20 **מדינת ישראל נ' זיד אלכילאני** (28.7.20) - בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה ודן את המשיב, שהורשע לפי הודאתו בעבירות של החזקת נשק שלא כדין את המשיב ל-**10 חודשי מאסר בפועל**. נפסק, כי גזר-דינו של בית-משפט השלום, שהסתפק בהטלת ענישה של 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, אינו יכול לעמוד, וזאת עוד לפני תיקון עונש מינימום בחוק.

15. ניתן לעיין, בנוסף, בפסקי-דין הבאים:

א. עפ"ג (מחוזי נצרת) 2024-04-21 **מדינת ישראל נ' מנדורי** (29.6.21) - המשיב הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של רכישה או החזקת נשק שלא כדין - לפי סעיף 144(א) לחוק והוטלו עליו על ידי בית משפט השלום עונשים אלה: 12 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי וכן חתימה על התחייבות כספית, לאחר שנמצא כי המשיב מחזיק בביתו ברובה דמוי רובה סער מסוג M-16 (אייר סופט) ובחלק תחתון של רובה M-16 הכולל ידית אחיזה, בית הדקים וקת, כמו כן מחסנית תואמת לנשק ו-30 כדורי תחמושת מסוג 5.56 מ"מ, קפיצים ומחזיר מכלול של נשק M-16. המשיב צעיר ללא עבר פלילי (מלבד הרשעה אחת עמוד 11

משירותו הצבאי), לא התקבלה משרות המבחן המלצה טיפולית בעניינו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה נע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. בהמשך לכך קיבל את ערעור המדינה בעניין קולת העונש והחמיר את עונשו של המשיב **למאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים.**

ב. ת"פ (מחוזי מרכז) 10875-12-21 **מדינת ישראל נ' אבו צאפי ואח'** (8.8.23) - הנאשם 1 הודה והורשע בכתב אישום מתוקן בהחזקת נשק לאחר שבמתחם בית המשפחה ביישוב קלנסוואה, נמצא אקדח "גלוק" ושלוש מחסניות תואמות מאחורי מבנה המשמש לישיבה משותפת של המשפחה ומחסנית של רובה M-16 ותופס מחסנית שהוחזקו על גג מחסן במתחם. נקבע מתחם הנע בין 15-32 חודשי מאסר בפועל, ונקבע כי יש למקם את עונשו של הנאשם 1 בתחתית המתחם, בהתחשב בהודאתו, מאמציו לשיקום, בהמלצות שרות המבחן ובנסיבות היותו צעיר ללא דפוסים אלימים. **על הנאשם 1 נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים ביניהם 5,000 ₪ קנס.** יצוין כי בדומה לעניינינו, העבירה בוצעה טרם תיקון עונש מינימום בחוק, ואולם גזר הדין ניתן לאחריו, ובית המשפט אף התייחס לעניין זה באומרו: "התיקון נכנס לתוקף לאחר מועד ביצוע העבירות בתיק שבפנינו אך רוחו שורה גם על המקרה שבפנינו".

16. מתחם הענישה בעבירות נשק מתחיל ממאסר משמעותי בפועל במתקן כליאה ולא בעבודות שרות. יחד עם זאת, ניתן לראות כי המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין 30 ועד 50 חודשי מאסר בפועל, ואולם הפנתה לרוב לענישה במתחם הנע בין 10 ועד 30 חודשי מאסר בפועל. מנגד, ההגנה טענה כי אין להחיל על הנאשם את ההחמרה שבחוק ובפסיקה שהתרחשה אחרי שהנאשם ביצע את העבירות. בעניינינו, רוב פסקי הדין אליהם הפנו הצדדים ניתנו לפני התיקונים בחוק, ובהם נקבע כי על אף שתיקון עונש המינימום אינו חל עדיין יש בתיקון העונשי כדי לשקף את רצון המחוקק להחמיר בענישה בעבירות נשק.

כאן, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירה, בהתחשב בסוג הנשק, וכן מקום ונסיבות החזקתו - נע בין 20 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

17. הנאשם בן 40, נשוי ואב ל-3 ילדים קטנים.

הנאשם לא הודה בעבירה שיוחסה לו, וזאת בניגוד למקרים שבפסיקה הרבה שהוגשה על ידי הצדדים, שם ברוב המקרים היו נאשמים שהורשעו על פי הודאתם ולא ניהלו הליך הוכחות כבעניינינו, ובכל זאת נשפטו לעונשי מאסר. הנאשם לא קיבל אחריות על העבירה שביצע, אם כי הבהיר בטיעונים לעונש כי הוא מקבל את החלטת בית המשפט בהכרעת הדין.

לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל שתי הרשעות, הקשורות גם הן בעבירות נשק. הרשעתו האחרונה של הנאשם הייתה בעבירת קשירת קשר לעשות פשע משנת 2017. אותו פשע אשר הנאשם קשר קשר לבצעו, היה קשור

לפרשייה של סחר בכלי נשק, יחד עם נאשמים נוספים. חלקו של הנאשם צומצם משמעותית בכתב אישום מתוקן. לפני כן, בשנת 2003 הורשע הנאשם בביצוע עבירת עסקה אחרת בנשק, יצור יבוא ויצוא נשק בלי רשות ונשיאת כלי נשק שלא כדין. מגליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה במובהק כי לא מדובר במעידה חד פעמית, אלא בנאשם אשר שב ומבצע עבירות הקשורות לנשק לא חוקי.

18. מאז המקרה חלפו כשלוש שנים וחצי, שבהן הנאשם לא ביצע עבירות נוספות, ושבחלקן שהה בתנאים מגבילים, תחילה במעצר מאחורי סורג ובריח במשך כחודשיים וחצי, אז הועבר למעצר בבית דודיו ובהמשך הותר לו לצאת לעבודה וניתנו הקלות נוספות. אתחשב בקביעת עונשו של הנאשם, לחומרה, בעברו הפלילי שהוא בתחום הנשק, אך לא בעבירות נשק חמורות בסקאלת העבריינות, ובהיעדר קבלת האחריות על העבירה שביצע. לקולא אקח בחשבון את הזמן שחלף מביצוע העבירה, שבמהלכו הוחמרה מאד ההתייחסות לעבירות נשק, את היעדרן של הרשעות מהעת האחרונה, ואת נתוניו של הנאשם, אב לפעוטות, אשר מאסרו ישפיע על חייהם. יחד עם זאת, המשקל שניתן לתת לנסיבות אישיות בעבירות מסוג זה הנו משקל מוגבל, הנסוג מפני האינטרס הציבורי להחמיר בענישה.

19. בשקלול הגורמים, ראיתי מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר המצוי ברף הבינוני של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי.

בנוסף למאסר, מצאתי כי יש להטיל קנס כספי משמעותי בהתאם לפסיקה, וכדי להרתיע עבריינים ולמגר את תופעת הנשק הלא חוקי.

סוף דבר

20. **נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. 28 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר בתיק זה, מיום 16/5/20 ועד 4/8/20.

ב. 9 חודשי מאסר על-תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת נשק מסוג עוון או פשע.

ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו, אשר ישולם בתוך 90 יום מהיום.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ב שבט תשפ"ד, 22 ינואר 2024, במעמד הצדדים.

